

Guy Millière o Francii - Smrt svobody projevu

- CZ24 News | 4. listopadu 2020

FRANCIE: Na předměstí Paříže 16. října 2020 usekl vrah hlavu učiteli dějepisu, který svým studentům při výuce ukázal karikatury islámského proroka Mohameda a diskutoval s nimi o svobodě projevu...

Útok ukazuje, že prohlášení sebe sama za “nezletilého bez doprovodu” stačí ve Francii k tomu, že dotyčný migrant nebude vůbec sledován a dostane plnou podporu od státu. Tento útok také ukazuje, že ilegální migranti vůči nám necítí žádnou vděčnost.

Ve Francii může mít jakákoliv kritika islámu právní důsledky. Francouzská mainstreamová média, jimž hrozilo stíhání ze strany jejich vlastní vlády, se zjevně rozhodla, že již do vysílání nebudou zvat nikoho ideologicky “závadného”, kdo by mohl pronést komentář, který by vedl k veřejnému odsouzení nebo stížnostem. Éric Zemmour se stále ještě občas v televizi objevuje, ale rostoucí pokuty se jej snaží umlčet a tresty hrozí také televizním stanicím, které ho stále ještě zvou.

“Posílení výuky arabštiny jen podpoří “kulturní výměnu”. — Jean Messiha, vysoký státní úředník a člen Národního sdružení.

Tento soudní proces vyvolal protesty po celé Francii a tisíce demonstrantů se postavily proti redakci *Charlie Hebdo* a francouzské vládě. Reakce amerického právníka a komentátora Johna Hinderakera na zprávy o těchto demonstracích byla lakonická: “Když tisíce lidí protestují proti soudu s údajnými pomocníky vrahů, tak víte, že máte problém.”

Paříž, 16. října 2020. V malém městečku Conflans-Sainte-Honorine ležícím na předměstí Paříže [usekl](#) vrah hlavu učiteli dějepisu, který svým studentům při výuce ukázal karikatury islámského proroka

Mohameda a diskutoval s nimi o [svobodě projevu](#). Vrah při útěku zaútočil také na policisty, kteří se ho pokoušeli zatknout, a byl [zastřelen](#) s výkřikem "Alláhu Akbar" na rtech. Podle státního prokurátora byl vrah rodinným příslušníkem jednoho z učitelových studentů. Fakta o případu teprve postupně vycházejí najevo...

O několik týdnů dříve - 25. září 2020 - [zaútočil](#) sekáčkem na maso a vážně zranil dva lidi 25letý Pákistánec Zaheer Hassan Mehmood. Při pokusu o útěk z místa činu byl zatčen policií. Do Francie přišel nelegálně v roce 2018, požádal o azyl a získal status "nezletilé osoby bez doprovodu". Informace, které tehdy poskytl soudu, byly [nepravdivé](#): Tvrdil, že mu je 18 let. Soudce tehdy jeho žádost o azyl přijal a zároveň odmítl využít jakoukoliv metodu stanovení jeho skutečného věku. Od té doby Mehmooda finančně podporoval francouzský stát. Poskytl mu ubytování, vzdělání a měsíční kapesné.

Těsně před útokem [umístil](#) Mehmood na sociální síti video, ve kterém se snažil svůj čin ospravedlnit. Řekl v něm, že chce zabít lidi pracující pro satirický časopis *Charlie Hebdo*, protože znovu publikoval karikatury proroka Mohameda, které v lednu 2015 vyvolaly [vražedný útok](#) na redakci časopisu. Řekl, že chtěl pomstít urážku proroka Mohameda. Ve videu rovněž vyjádřil svou věrnost [Ilyasovi Qadrimu](#) - zakladateli súfijského hnutí [Dawat-e-Islami](#), které tvrdí, že odsuzuje násilí, přestože někteří členové hnutí zavraždili lidi, které obvinili z rouhání.

V září se Mehmood vydal na [starou adresu](#) *Charlie Hebdo*, odkud se časopis již dávno odstěhoval a zranil tam dva zaměstnance úplně jiné tam sídlící organizace. Oba mají trvalé následky na celý život.

Tento útok bohužel dokazuje, že kritika islámu je stále extrémně nebezpečná. Zraněn nebo zabit může být kdykoliv a kdekoliv každý, kdo je z kritiky islámu třeba jen podezřelý. Ukazuje také, že se nenápadný muslim může rozhodnout zaútočit nebo se stát vrahem, i když nepatří k džihádistické organizaci a nevykazuje žádné známky radikalizace. Útok znovu potvrzuje existenci toho, co Daniel Pipes nazval "[syndromem impulsivního džihádu](#)".

Tento útok ukazuje, že Francie je stejně jako ostatní západní země [hrozně laxní](#) při prověřování těch, kteří přicházejí na její území a žádají o pomoc. Dospělý muž může lhát o svém věku a totožnosti, aniž by byl odhalen, protože mu nehrozí žádné přísné kontroly. Útok ukazuje, že prohlášení sebe sama za "[nezletilého bez doprovodu](#)" ve Francii stačí k tomu, že dotyčný migrant nebude vůbec sledován a dostane plnou podporu od státu. Tento útok také ukazuje, že ilegální migranti vůči nám necítí žádnou vděčnost.

Logicky bychom předpokládali okamžitou a jednomyslnou obranu svobody projevu. Očekávali bychom, že francouzská vláda bude požadovat největší ostražitost tváří v tvář extremistickému nebezpečí, které se zdá být trvalé, a zavedení přísnější kontroly žadatelů o azyl. K ničemu takovému však nedošlo.

23. září 2020, dva dny před Mehmoodovým útokem, vydalo ve Francii 90 novin [článek](#) zdánlivě obhajující svobodu projevu. V článku bylo napsáno, že "naši spoluobčané jsou kvůli svým názorům vraždění fanatiky... musíme spojit své síly, abychom zahnali strach a aby naše nezníčitelná láska ke svobodě zvítězila." Článek byl napsán záměrně neurčitě. Nezmínil se ani slovem o tom, kdo že jsou ti vrazi, ani co je motivuje.

Již den po útoku začalo několik komentátorů udílet své knížecí rady - doporučili Francouzům autocenzuru a dokonce si troufli "obviňovat oběti" - za útok jsou prý zodpovědní ti, kdo se rozhodli karikatury znovu publikovat. "Když znovu zveřejníte karikatury," [řekla](#) v televizi novinářka Anne Giudicelli, "tak těmto organizacím hrajete do karet. Nebezpečí snížíme, když některé věci nebudeme raději vyslovovat." Vypadá to, že láska ke svobodě nebude ve Francii věčná.

Televizní moderátor Cyril Hanouna se zase [nechal slyšet](#): “Když někoho šokujete, tak je na místě přestat. Karikatury *Charlie Hebdo* jen přilévají olej do ohně.”

O tom, že islámské nebezpečí stále přetrvává, se nezmínil nikdo kromě novináře Érica Zemmoura. Je ironií osudu, že v den útoku (25. září 2020) byl Éric Zemmour odsouzen k [vysoké pokutě](#) (10 000 eur) za [poznámky](#) pronesené o islamu v září 2019. Éric Zemmour tehdy řekl, že ve Francii existují “cizí muslimské enklávy”. To, že existují, je pravda. A je jich nejméně [750](#). Poznamenal také, že útoky ve jménu islamu nezmizely a zdá se, že jejich počet bude jen narůstat. Francouzská justice tato jeho slova posoudila jako “podněcování k nenávisti”.

Po útoku sekáčkem nikdo kromě Érica Zemmoura nepožádal o zpřísnění kontroly žadatelů o azyl. Éric Zemmour [řekl](#), že “nekontrolovaná přítomnost nezletilých osob bez doprovodu na francouzském území je velmi vážným problémem” a že pokud nebudou zavedeny drastické kontroly, tak “Francie již nemůže přijímat nezletilé osoby bez doprovodu.” Připomněl, také že mnoho takzvaných nezletilců bez doprovodu o svém věku lže, páchá trestné činy a později se z nich třeba i vyklubou “zloději a vrahové”.

Jeho slova opět vyvolala obrovský skandál. I když neřekl ani slovo o rase nebo náboženství, tak na něj “protirasistické asociace” podaly desítky [stížností](#) a francouzské ministerstvo spravedlnosti proti němu roboticky [zahájilo](#) další vyšetřování pro “podněcování k rasové nenávisti” a pro “islamofobní předsudečnou nenávist”. Soud ho s největší pravděpodobností znovu odsoudí.

Fakta však ukazují, že Éric Zemmour má naprostou pravdu. Národní observatoř kriminality a udělených trestů (ONDRP) – organizace, která analyzuje kriminalitu ve Francii – nedávno publikovala [zprávy](#), v nichž uvádí, že 60 % útoků, vražd a násilných loupeží spáchaných ve Francii v roce 2019 bylo skutečně spácháno “nezletilými imigranty bez doprovodu”. Organizace ONDRP zveřejnila ještě další studii, která uvádí, že ve Francii dochází v průměru k [120 útokům nožem](#) denně a že pachatelé těchto útoků jsou jednak “nezletilí migranti bez doprovodu” a taktéž “uprchlíci” z muslimského světa.

Francouzská bezpečnostní agentura DGSİ (*Direction générale de la sécurité intérieure*, Generální ředitelství pro vnitřní bezpečnost) navíc před několika týdny informovala, že od ledna 2015 bylo ve Francii zmařeno [59 islamistických útoků](#). Mezi ty, které se zmařit nepodařilo, patří útok proti redakci časopisu *Charlie Hebdo*; vražda 4 rukojmí v [košer supermarketu](#) Hyper Cacher; [masová vražda](#) v klubu Bataclan; [vražda](#) četníka [Arnauda Beltrameho](#), který svůj život vyměnil za život rukojmí; vražda [kněze Jacquese Hamela](#); zavraždění [tří školáků](#) a učitele v židovské škole v Toulouse, vražda několika seniorek [židovského](#) původu v Paříži a zavraždění nejméně 84 diváků slavnostního ohňostroje v [Nice](#). Všechny tyto útoky spáchali francouzští muslimové nebo muslimové zdržující se ve Francii legálně.

Francouzské [zákony](#) v současné době umožňují stíhat téměř cokoli, co může být považováno za “podněcování k diskriminaci, nenávisti nebo násilí vůči osobě nebo skupině lidí z důvodu jejich původu nebo příslušnosti k etnické skupině, národu, rase nebo náboženství.” Otevřeně marxistická odborová organizace soudců – [Soudní unie](#) (*Syndicat de la magistrature*) – neustále zvyšuje svůj vliv a používá platné zákony k tvrdému potlačení jakékoliv kritiky islamu a imigrace. Spolupracuje s organizacemi, jako je [SOS Rasismus](#) – organizace založená v roce 1984 členy levého křídla Socialistické strany; Hnutí proti rasismu a za přátelství mezi národy ([MRAP](#)) – založené v roce 1949 členy Francouzské komunistické strany (MRAP se původně jmenovalo Hnutí proti rasismu, antisemitismu a za mír, ale v roce 1989, kdy se začalo věnovat téměř výhradně boji proti “[islamofobnímu rasismu](#)”, ze svého názvu [odstranilo](#) “antisemitismus a mír”); Kolektiv proti islamofobii ve Francii ([CCIF](#)) – založený v roce 2003 členy Unie islámských organizací ve Francii ([UOIF](#)) – je francouzskou pobočkou Muslimského bratrstva, a Koordinace proti rasismu a islamofobii

([CRI](#)), založená v roce 2009.

Ve Francii může mít jakákoliv [kritika islámu](#) právní důsledky. Francouzská mainstreamová média, jimž hrozilo stíhání ze strany jejich vlastní vlády, se zjevně rozhodla, že již do vysílání nebudou zvát nikoho ideologicky "závadného", kdo by mohl pronést komentář, který by vedl k veřejnému odsouzení nebo stížnostem. Éric Zemmour se stále ještě občas v televizi [objevuje](#), ale rostoucí pokuty se jej snaží umlčet a tresty hrozí také televizním stanicím, které ho stále ještě zvou.

Žádný francouzský politický lídr se neodvažuje říci to, co říká Éric Zemmour, dokonce ani Marine Le Pen ne. Francouzský soudní systém ji již několikrát odsoudil a po vzoru bývalého Sovětského svazu jí nařídil podstoupit [psychiatrické vyšetření](#) za to, že [ukázala](#) veřejnosti, co ISIS dělá "nevěřícím". A Marine Le Pen se nyní zjevně rozhodla být "opatrná".

Francouzské státní orgány většinu násilných útoků spáchaných ve jménu islámu nadále ignorují. Když k útokům došlo – proti židovské škole v Toulouse v roce 2012, nebo proti redakci *Charlie Hebdo*, v košer supermarketu Hyper Cacher a v klubu Bataclan v roce 2015, nebo k masakru spáchanému kamionem v Nice v roce 2016 – tak vedoucí představitelé země vždy slíbili "[rozhodnou odpověď](#)", ale ve skutečnosti [neudělali vůbec nic](#).

Týden po útoku 25. září přednesl francouzský prezident Emmanuel Macron [projev](#), ve kterém slíbil "rozhodnou odpověď". Odsoudil "islámský separatismus" a "islámskou indoktrinaci" šířenou radikálními imámy. [Řekl](#), že bude bojovat proti terorismu a "osvobodí francouzský islám od cizích vlivů" a že na francouzských školách a univerzitách "posílí výuku islámské civilizace" a "[výuku arabského jazyka](#)". Neřekl nic, co by již neřekl dříve. Před sedmi měsíci, 18. února 2020, přednesl téměř stejnou [řeč](#) v Alsasku.

Mluvčí Muslimského bratrstva v Evropě Ibrahim Mounir Macrona nicméně [obvinil](#) ze "zraňování citů více než dvou miliard muslimů" a z "úmyslného vybízení muslimů ke zřeknutí se svého náboženství". Dodal: "Principy Muslimského bratrstva vždy dokázaly překonat chyby režimů snažících se nezákonně a nelidsky narušit naše náboženství." Manon Aubry, europoslankyně levicové strany Rebelující Francie (*Rebellious France*), [uvedla](#), že "Macron je posedlý stigmatizací muslimů."

Marine Le Pen – šéfka politické strany Národní sdružení – [uvedla](#), že "Macron pravděpodobně záměrně některé věci vynechal: neřekl nic ani o terorismu ani o imigraci." [Dodala](#), že "masová imigrace je živnou půdou komunitarismu [posiluje komunity menšin spíše než jednotlivce] a ten je zase živnou půdou islamistického fundamentalismu."

Novinářka Celine Pina [poznamenala](#), že Macron vůbec nemluvil o žadatelích o azyl. [Napsala](#): "Macron opět odmítá řešit příčiny problémů, které nyní Francouze sužují. Vláda bojuje proti terorismu předstíráním, že nevidí souvislost mezi propagandou politického islámu a lavinovitým růstem počtu násilných trestných činů."

Komentátor Ivan Rioufol [napsal](#), že "opatření, která Macron navrhuje, vůbec neodpovídají naléhavosti této hrozby."

Jean Messiha, vysoký státní úředník koptského původu a člen Národního sdružení, [poznamenal](#), že "islám se nesnaží existovat odděleně od zbytku společnosti, ale snaží se naopak většinovou společnost dobýt". Dodal, že "mluvit o francouzském islámu nějak odděleném od skutečného islámu nedává žádný smysl." Jak správně [poznamenal](#) turecký prezident Recep Tayyip Erdogan: "Neexistuje ani extremistický islám, ani umírněný islám; islám je islám."

Jean Messiha také [naznačil](#), že "posílení výuky o islámské civilizaci není prioritou, když teď mnoho mladých Francouzů již ani pořádně neví, co je to francouzská civilizace," a že "posílení výuky

arabštiny jen podpoří "kulturní výměnu".

Francie je nyní evropskou zemí s [největší muslimskou](#) populací (přibližně šest milionů, tj. téměř 10 % z celkové populace); každý rok navíc do Francie [dorazí](#) z muslimského světa tisíce dalších lidí. Většina muslimů žijících ve Francii dnes žije v [muslimských čtvrtích](#), ze kterých se již nemuslimové dávno vystěhovali.

Studie z roku 2016 [ukázala](#), že 29 % muslimů žijících ve Francii je přesvědčeno, že islámské právo je nadřazeno francouzskému právu, a že se jejich život musí řídit především islámskými zákony. Podobná nedávná [studie](#) ukazuje, že o čtyři roky později je situace ještě horší. Nyní již ve Francii považuje islámské právo za nadřazené francouzskému právu 40 % muslimů. 18 % francouzských muslimů si také zjevně myslí, že vražedný útok na redakci časopisu *Charlie Hebdo* v roce 2015 byl oprávněný. U muslimů ve věku od 18 do 25 let toto číslo vzroste na 26 %.

[Studie](#) ukazují, že pokud budou migrační toky pokračovat současným tempem, tak se již za 30 až 40 let může Francie stát zemí s muslimskou většinou. Stejným směrem se ubírají i další evropské země; a jejich lídři se nechovají odvážněji než ti francouzští. [Cenzura](#) protiislámských výroků je na celém kontinentu na vzestupu.

Abdelaziz Chaambi, ředitel organizace Koordinace proti rasismu a islamofobii, nedávno [řekl](#), že "statistiky ukazují, že Francie bude za několik desetiletí muslimská... Islám je druhé nejpočetnější náboženství, muslimská komunita je ve Francii druhá nejpočetnější. Lidé, kteří nemají muslimy rádi, budou zkrátka muset Francii opustit."

Na konci projevu, za který vyfasoval u soudu 25. září 2020 pokutu, Éric Zemmour Francouzům [řekl](#): "Bojíte se oprávněně."

V Paříži nyní probíhá [soud](#) s těmi, kteří v roce 2015 zaútočili na redakci časopisu *Charlie Hebdo* a košer supermarket Hyper Cacher. Proces je však do značné míry bezvýznamný, protože všichni teroristé jsou mrtví a před soudem stanou jen [lidé](#), kteří teroristům poskytli zbraně nebo přístřeší. Tito lidé bezostyšně tvrdí, že nevěděli, koho hostí a že neměli ponětí o tom, k čemu byly zbraně určeny. A dokonce [řekli](#), že nevědí nic ani o žádném džihádu.

Tento soudní proces vyvolal protesty po celé Francii a tisíce demonstrantů se postavily proti redakci *Charlie Hebdo* a francouzské vládě. Reakce amerického právníka a komentátora Johna Hinderakera na zprávy o těchto demonstracích byla [lakonická](#): "Když tisíce lidí protestují proti soudu s údajnými pomocníky vrahů, tak víte, že máte problém."

9. října 2020 Macron oznámil, že zajistil propuštění ženy držené jako rukojmí džihádistickou skupinou v Mali. Propuštění bylo dosaženo výměnou za výkupné ve výši 12 milionů dolarů a propuštění 200 zadržovaných džihádistů, kteří ovšem budou obratem připraveni k boji proti francouzské armádě. Rukojmí, 75letá humanitární pracovnice Sophie Petronin, uvedla, že [konvertovala](#) na islám, že se nyní jmenuje Myriam a že se chce rychle vrátit zpět do Mali, aby dále žila mezi džihádisty. [Řekla](#), že naprosto chápe, proč džihádisté s francouzskou armádou válčí. Francie je v Mali s džihádisty oficiálně ve [válce](#). Zdá se, že Macron má velice zvláštní, svérázný způsob vedení této války.

Není to poprvé, co Francie zaplatila výkupné – takový postup mnoho zemí důrazně odmítá, protože vybízí pouze k dalšímu braní rukojmí. V letech 2008–2014 [zaplatila](#) Francie za propuštění rukojmí výkupné přibližně 58 milionů dolarů, což je více než kterákoliv jiná země. Pro únosce to není vůbec špatný kšeft, co říkáte?

Autor: Dr. Guy Millière je profesor Pařížské univerzity a autor 27 knih o Francii a o Evropě.

Zdroj: <https://cs.gatestoneinstitute.org/>